

Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Općine Jasenice, registru nerazvrstanih cesta području Općine Jasenice, koji su sastavni dio rješenja koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Jasenice i na kojima HT ima izgrađenu komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koju koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. izreke rješenja utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na javnim površinama navedenim u registru nekretnina javnih površina Općine Jasenice, karticama jedinice imovine od 13. lipnja 2019. koje su sastavni dio ovog rješenja koje javne površine su u vlasništvu Općine Jasenice i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Točkom IV. količinu i vrstu EKI iz točke I., II. i III. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u elaboratu. Točkom V. izreke rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I., II. i III. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojima se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Obrovac ili podredno Područnom uredu za katastar Zadar, Ispostava Obrovac dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra javnoj aplikaciji uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenih u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Jasenice ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke V. ovog rješenja od 13. lipnja 2019. odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine Jasenice ukoliko je ista nastupila nakon 13. lipnja 2019. prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Obrovac dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra - javnoj aplikaciji. Točkom VI. obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II., III. i IV. rješenja te obračun o svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Jasenice. Točkom VII. izreke obvezuje se HT u roku 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Jasenica naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu i dostaviti dokaz o upravi naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom IX. obvezuje se Općina Jasenice omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I., II. i III. ovog rješenja.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje rješenja tuženice članak 22. stavak 2. točka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje u tekstu: ZUS). Tužitelj u tužbi tvrdi da je nadležnost HAKOM-a propisano odredbom članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje u tekstu: ZEK) i da se ne može prenijeti na stranke u postupku što je HAKOM u pobijanom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika koja propisuje da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., dalje: ZUP) te predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti rješenje tužene Agencije.

Tuženica u odgovoru na tužbu osporava da je na tužitelja prenijela svoju nadležnost za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te

utvrđivanje visine naknade za pravo puta te tvrdi da je u pobijanom rješenju točno i precizno odredila parametre na temelju kojih se obračunava naknada za pravo puta. Ističe da je infrastrukturni operator utvrđen na temelju izjave tužitelja broj: 658/2018 od 25. ožujka 2019. o korištenju EKI tri godine bez sudskog spora s vlasnikom nekretnina na administrativnom području općine i izvoda iz poslovnih knjiga od 19. ožujka 2019., da se EKI nalazi u poslovnim knjigama tužitelja i da je sastavni dio bilance temeljnog kapitala. Nadalje ističe da količine i vrste elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme je utvrđena u Elaboratu za pravo puta broj: 072/2019 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Poziva se na ustaljenu praksu i niz odluka Visokog upravnog suda. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba Općina Jasenice u odgovoru na tužbu ističe da je tužena postupila prema zahtjevu općine i sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta donijela zakonito i valjano rješenje kojim je utvrdila infrastrukturnog operatora količinu i vrstu EKI te godišnju naknadu za pravo puta. Ističe da obveza plaćanja naknade tužitelju nije određena pobijanim rješenjem već je ista određena izričitim odredbama ZEK-a i Pravilnika. Navodi da bez obzira na postojanje rješenja obveza plaćanja naknade za pravo puta proizlazi iz zakona i drugih podzakonskih propisa, pa shodno tome tuženik ne može rješenjem počinuti bitne povrede odredaba upravnog postupka kako je to naveo tužitelj. Poziva se na niz odluka Visokog upravnog suda, predlaže da se tužbeni zahtjev odbije i zainteresiranoj osobi nadoknade troškovi sastava odgovora na tužbu 10.000,00 kn plus porez na dodanu vrijednost 25% 2.500,00 kn ukupno 12.500,00 kn.

U dokaznom postupku Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (članak 33. stavak 2. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmetno rješenje tuženica je donijela na zahtjev zainteresirane osobe Općine Jasenice za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine kao i da se utvrdi visina naknade za pravo puta.

Odredba članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženice za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta za istu.

Člankom 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavak 1. tog Zakona plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuje se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. tog članka, naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta, koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavak 5. tog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovoga Suda, tuženica donošenjem rješenja kojim je odredila parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, nije povrijedila pravilo o stvarnoj nadležnosti i

nije prenijela nadležnost na tužitelja, koji je stranka u postupku. Stoga je neosnovan tužiteljev prigovor povrede odredbe članka 12. ZEK-a, a u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. ZUP-a.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženica utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupila protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjujući provedeni upravni postupak s obzirom na prirodu predmetne upravne stvari ovaj Sud je ocijenio da tuženica nije povrijedila pravila o stvarnoj nadležnosti već je suprotno stavu tužitelja u okviru svoje zakonske ovlasti izrekom osporavanog rješenja pravilno riješila ovu upravnu stvar jer su u izreci rješenja dani jasni i određeni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koju su predmet ovog postupka, a koje proizlaze iz priloga koji su sastavni dio rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Prema navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koje se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI. Tužitelj nesporno, raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI za koji je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat koji je sam izradio. Elaborat je sastavni dio osporavanog rješenja. Odredbe članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome pobijano rješenje sadrži nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat, koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu.

Prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturi operator i godišnja naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojima upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporavanog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se može utvrditi visina naknade. Stoga nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a kao ni odredbe članka 17. stavka 1. i 2. ZUP-a.

Uz sve navedeno dodaje se da je na sjednici svih sudaca ovog Suda održanoj 17. rujna 2019. donesen Zaključak prema kojem u primjeni članka 27. i 28. ZEK-a HAKOM može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

Slijedom svega navedenog na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u izreci ove presude i odbijen je tužbeni zahtjev.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a, a prema stavku 2. navedenog članka ZUS-a vrijednost predmeta upravnog spora smatra se neprocjenjivom.

Zainteresiranoj osobi priznat je trošak sastavljanja odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25% što prema Tarifnom broju 23. točka 1. u vezi s Tarifnim brojem 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 42/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) ukupno iznosi 3.125,00 kn, a u preostalom dijelu zahtjev se s obzirom da je vrijednost predmeta spora neprocjenjiva odbija.

Odluka o objavi presude u Narodnim novinama temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 10. listopada 2019.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić